

Fætter Svig fra Sverige

Erik Brahes sang:

Under livet en rullende terning,
at sejle med strømmen min agt,
en timelig vinder blandt kvinder,
dog gift ved en ulykkelig pagt.

Jeg, Greve af Visingsö borg,
nu den usleste synder på Jord.
Gid, alt kunne ugjort blive,
hvad jeg bedrog her i Prag

De højeste poster jeg bestred,
som betroet i Sigismunds rige,
hvis vidtstrakte arme favnede
fra Hvide - til Sorte Havs kyst.

Da vinden i Sverige vendte,
jeg helt uden ryg eller rod,
men næse for egen vinding,
afsvor at være polsk, samt katolsk.

En vinder sætter altid en pris,
da rollen 'eksekutor' jeg fik.
For gunst fra de nye herrer,
jeg min svoger til skarpretter sendte.

Besmudses din hånd da mere,
hvis førhen det ér gået i svang,
din sjæl allerede forfalden,
til i Helvedes hede at riste?

Kære fætter - vi samme navn bærer,
dit berømmet - berygtet er mit.
Til herresæde en ø - hver for sig,
du kosmos lukkede ind – jeg ude!

Med slægtskab jeg dig kunne nærme,
fordækte mine hensigter var.
Fjender fra dit fædrene land
vil dit fald og fri af din skygge.

En smidig substans med tyngde,
fascinerende mercurius, din ven.
Forræderisk dens gråblanke skin.
Som Mercurius, jeg, en farlig bekendt.

Min skyld jeg nu bittert begræder,
om blot nåden mig kunne tilgives,
for fjender som venner forenes,
når genius med pondus forlenes.

Under livet en rullende terning,
at sejle med strømmen min agt,
en timelig vinder blandt kvinder,
dog gift ved en ulykkelig pagt.

Jeg, Greve af Visingsö borg,
nu den usleste synder på Jord.
Gid, alt kunne ugjort blive,
hvad jeg bedrog her i Prag